

TELEX

Dichter en columnist Bernard Dewulf is ziek en voor onbepaalde tijd out. Dewulf is een van de vaste gasten tijdens 'Hardgekookt', het dagelijkse literaire ochtendprogramma om 10.30 uur in de Panoramazaal van de Grote Post. Na twee bijdragen, respectievelijk in de programma's met collega's-schrijvers Walter van den Broeck en Stefan Brijs, moest Dewulf gisteren noodgedwongen terug naar Antwerpen, om thuis uit te zieken. Veel beterschap, Bernard. En we houden u op de hoogte als hij terugkeert.

Enkele dagen ver op TAZ blijken er trouwens wel meer mensen geveld door ziekte. Ligt het aan de wisselende temperaturen? Aan het alcoholverbruik op Café Koer? In ieder geval: veel beterschap aan Sabien Clement, illustrator en deeltijds KoffiePrinses.

TAZ staat niet bekend om een competitiesfeer. En terecht. Toch willen we er in deze kolommen even op wijzen dat het publiek – en dat voor het eerst in de geschiedenis van TAZ – een eigen prijs mag uitreiken aan het einde van de rit. Via strookjes kan elke toeschouwer van Jong Theaterwerk

na afloop zijn of haar voorkeur uitdrukken, anoniem welteverstaan. Benieuwd wat deze Vox Populi zal opleveren. O ja, de prijs is symbolisch.

Ondertussen in de Stad aan Zee: de Q-Music beachparty. Onze reporter (FT) trok gisteravond op onderzoek naar dit curieuze fenomeen ter hoogte van de Venetiaanse Gaanderijen. We citeren hier uit zijn verslag, ongefilterd: "Het was een plek om ongegeneerd de handjes in de lucht te steken en de door theaterstoeltjes vastgeroeste heupen los te schudden, want niemand die ons daar kent. Om half twaalf werd de stekker er al uit getrokken. Tijd om met hangende pootjes terug te keren naar het Leopoldpark, waar met Jan en Kevin van Radio TAZ zo mogelijk nog twee grotere cultfenomenen draaiden dan de boezem van Eline De Munck op de Beachparty." Check.

U kent hem als de – even ademhalen – Staatssecretaris voor de Bestrijding van Sociale en Fiscale Fraude uit onze federale regering. Maar Oostendenaar John Crombez heeft nog wel meer in zijn mars dan dat. Zo manifesteert hij zich steeds nadrukkelijker als gitaargod in het diepst van zijn gedachten en als een gedreven ambassadeur van de Stevige Rock als genre. Crombez is ook muzikaal actief in de band genaamd SevZero. Exclusief voor ons festival zal hij vandaag een concert spelen met Serge Feys, drijvende kracht achter Arno en de TAZ-band en sinds kort programmator in de Grote Post. De heren beloven een stevige set met covers van The Pixies, Bauhaus, Gomez, Beck... Breng uw Joke Schauwliege-oordopjes mee. Vanavond om 22.30 uur in de tent op Café Koer.

In de TAZette van gisteren zijn twee foutjes geslopen: het interview met Compagnie DeSnor was afgenomen door Anne Declercq (AD) en niet door onze beachboy (FT). En bij de recensie van *Blue Remembered Hills* was een van de foto's verouderd, want met acteurs uit een vorige bezetting, weliswaar van diezelfde voorstelling. Onze excuses.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Filip Tielens, Hannes Dereere, Febe Pieters, Sebastian De Witte, Marian Decroos, Simon Vandekerckhove

Foto's: Ken Aelbrecht, Sarah Hoyserman, A. Donadio, Kristof Van Perre, Steven Heene, Annemie Craeye

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: LUC MUYLAERTTARTART VZW
JAN DECLERCKSTRAAT 2, 8400 OOSTENDE.

TAZETTE #4

THEATERAANZEE.BE

ZONDAG 04/08/2013

KVS '13 – '14

BOEK NU EN GENIET TOT 40% KORTING!

**LES BALLETS C DE LA B
SEBASTIAN NÜBLING
TRISTERO
MIEKE VERDIN
WUNDERBAUM
FAUSTIN LINYEKULA
GUY DERMUL
BENJAMIN VERDONCK
BRETT BAILEY
ALAIN PLATEL
SERGE KAKUDJI
FABRIZIO CASSOL
BRUNO VANDEN BROECKE
WIM HELSEN
PEEPING TOM
WILLY THOMAS
FUMIYO IKEDA
JOSSE DE PAUW
MANU RICHE
THOMAS GUNZIG**

**ULTIMA VEZ
TOM LANOYE
THOMAS BELLINCK
JOËL POMMERAT
FABRICE MURGIA
DAVID MURGIA
ARNO
LEMI PONIFASIO
DINOZORD
JOLIE NGEMI
MOYA MICHAEL
JOHAN HELDENBERGH
LISBETH GRUWEZ
MICHÈLE ANNE DE MEY
JACO VAN DORMAEL
WOUTER DEPRez
PETER VERHELST
LES SLOVAKS DANCE
COLLECTIVE**

...

HET BRUSSELSE STADSTHEATER
WWW.KVS.BE – T 02 210 11 12

metDMorgen LE SOIR

RECENSIE PAMINA DE COULON SI J'APPRENDS À PÊCHER, JE MANGERAI TOUTE MA VIE

Over het Baikalmeer naar de Beringzee en van ex-gouverneur van Alaska Sarah Palin naar ex-openwaterzwemster Lynne Cox: een grote inhoudelijke oversteek voor een alledaagse persoon zoals u en ik, een kleine moeite voor de Zwitserse performance-artieste Pamina de Coulon. Zij neemt je in haar *Si j'apprends à pêcher, je mangerai toute ma vie* op ontwapenende wijze mee op een intrigerende en uitdagende overlevingstocht in de sneeuw Witte vlakte van het leven.

Sneeuw Witte is in dit geval letterlijk te nemen: het decor van de Coulon is, op een oranje plastic tentje na, volledig wit. De scenografie evoceert de sfeer van de Noordpool en de daarin eenzaam ronddwalende ontdekkingsreiziger waarmee de Coulon – gehuld in een berenmuts en met een kleine vis als talisman – zich probeert te identificeren. De witte leegte geldt als een metafoor voor zowel haar hoofd, de wereld en

bij uitbreiding: het hele universum. Rechts vooraan hangt een uit de kluiten gewassen zalm in de lucht te bengelen, en nog ergens ligt een slagroomtaart met een parachute: een overlevingspakket dat voor aanvang van de voorstelling uit de lucht gevallen lijkt te zijn, met als enig doel de existentiële crisis waarin de Coulon verkeert te milderen. Het is één van die fascinerende voorstellingen waarin vorm en inhoud perfect op elkaar zijn afgestemd, al weet je dat pas een tweetal uur nadat je de zaal bent buiten gestapt.

'Performance art meets self-help meets stand-up', zo kondigt de Coulon haar stuk aan en daar kunnen wij ons moeiteloos in vinden. Het komt er voornamelijk op neer dat de Coulon praat, heel veel praat. Met glanzende blinkoogjes en rode kaakjes doet het meisje met de berenmuts beetje bij beetje haar perspectief op het leven en de wereld uit

de doeken. We krijgen heel wat informatie voorgeschoteld, waardoor het soms zoeken is naar een manier om je tot de Coulons onophoudelijke woordenstroom te verhouden. Hoe de psychotherapeut van de Coulon haar vergelijkt met de Deense ontdekkingsreiziger Vitus Bering, wat het verschil is tussen de Europese en de Amerikaanse samenleving, waarom zwemmen in het Baikalmeer voor eindeloos geluk zorgt en of de toekomst al dan niet in de sterren staat geschreven: het passeert allemaal de revue. Door continu van de hak op de tak te springen zet ze de toeschouwer eveneens in de positie van ontdekkingsreiziger: elke anekdote is een stukje veroverd terrein op het onbekende continent dat de Coulons hoofd voor ons is. Tegen het eind van de voorstelling kunnen we onze vlag ergens in het midden neerplanten.

Si j'apprends à pêcher, je mangerai toute ma vie (oorspronkelijk een Franse voorstelling, maar voor Theater Aan Zee in een aandoenlijk Engels met Frans accent gebracht) is een ontroerende maar vooral slimme voorstelling die je uitdaagt om samen met de Coulon het leven tot dusver te bevragen. Om vervolgens nergens spijt van te hebben en elke kans in het leven met volle handen te grijpen. *(HD)*

MET BOUDEWIJN OP DE DIJK WE STOOD LIKE KINGS IN CONCERT

Afgelopen woensdag, op 31 juli, was het precies twintig jaar geleden dat koning Boudewijn in Spanje aan een hartstilstand is overleden. Het bericht maakte destijds veel emoties los en werd de voorbije week herdacht in de nationale media. Boudewijn bleek bij de Belgische bevolking veel geliefder dan voorheen werd aangenomen. En sinds 1998 staat er ook in de stad Oostende een standbeeld van de koning: een portret in brons van de beeldhouwster Josiane Vanhoutte, op een terras naast de Venetiaanse Gaanderijen.

Dit allemaal om u te melden dat er voor datzelfde terras, gisteren omstreeks 15 uur, een genietbaar concertje plaatsvond in de reeks Jong Muziek, door We Stood Like

Kings. Programmator Pieterjan Vervondel had in de TAZette al aangekondigd dat hij voor elk buitenconcert in deze reeks een zo toepasselijk mogelijke locatie had gezocht. Het trio uit Brussel leek zich alleszins prima op zijn gemak te voelen met de minzaam lachende koning als stille bronzen getuige op de achtergrond. De Kings, ze stonden er met vier. *(Noot: in de festivalbrochure van TAZ werd sowieso een viertal aangekondigd, maar sinds kort, zo blijkt, bestaat We Stood Like Kings uit drie muzikanten: drummer Mathieu Waterkeyn, gitarist Steven Van Isterdael en Judith Hoorens op piano en keyboards, SH).*

Bij een groepsnaam als We Stood Like Kings zou je qua muziek, zo op het eerste gevoel, iets extreems mogen verwachten. Loodzware metal bijvoorbeeld, of het andere uiterste: hoofse kamermuziek. In realiteit bleek het, wat uitersten betreft, heel erg mee te vallen. We Stood Like Kings tapt uit bekende en beschaafde vaatjes, waaronder new wave, pop en rock. Een zeldzame keer met zang die door een galmeffect was vervormd, maar in hoofdzaak instrumentaal. Melodisch met een stevig ritmisch fundament. En vrijwel altijd melancholisch. U begrijpt: daarom is ooit het containerbegrip ‘postrock’ uitgevonden.

De band had voor zijn vierdaagse op TAZ, met vier concerten in evenzoveel contexten (op locatie, in Vrijstaat O., Fort Napoleon en Café de Crayon), duidelijk nagedacht over wat zou werken en wat niet. Normaal gezien speelt het trio een sfeervolle soundtrack bij de film *Die Sinfonie der Großstadt*, over een dag in het Berlijn van 1927. Maar wat kun je daarmee op een zonovergoten dijk om 15 uur 's namiddags? Om die reden hadden ze voor hun tweede concert op rij voor een volstrekt andere set gekozen, met nummers die titels dragen als ‘Summer’ en ‘Smile’. In hun tijdelijk koninkrijk aan de Gaanderijen kon dat op de goedkeuring van heel wat onderdanen rekenen. Anders gezegd: het publiek, goedgezind door de combinatie “zon + aangename muziek”, lustte er wel pap van. “Ik zie veel glimlachende gezichten en dat maakt me blij”, sprak gitarist Steven Van Isterdael tussen twee liedjes door in zijn galmmicrofoon. Met je ogen dicht klonk het alsof je in de kerk naar een zalvende meneer pastoor aan het luisteren was. Gelukkig werd het nooit heiliger dan dat. Ter info: voor de komende twee concerten, waaronder een vanmiddag in het Fort Napoleon, staat opnieuw de soundtrack *Berlin 1927* op het programma. *(SH)*

COLUMN ADRIAAN VAN AKEN ‘HET REGENT VERHALEN IN OOSTENDE’

Gegroet. Mijn naam is Adriaan Van Aken. In 2012 had ik de eer en het genoegen om met Braakland/ZheBilding gastcurator te spelen op Theater Aan Zee. Op de slotdag solliciteerden mijn vrienden en ik, op slinkse wijze gebruik makend van de emotionele bedoening die zo’n slotdag altijd is, voor alle mogelijke festivalfuncties die TAZ rijk is in de hoop er opnieuw bij te kunnen zijn tijdens de editie 2013. Die is nu volop aan de gang en kijk: Els Theunis zit in de jury Jong Theaterwerk, Stijn Devillé leidt een nieuwe jaargang van de Speakers’ Corner die we tijdens de vorige editie introduceerden en ik blij hier de rol van columnist te vervullen. In die hoedanigheid mag ik volop voorstellingen en concerten bijwonen, de algehele sfeer opsnuiven en vooral veel mensen ontmoeten.

Mensen die hier in veel gevallen rondlopen op uitnodiging van de nieuwe curatoren. Meervoud. Want ook dit jaar wordt het festival niet door een individu getrokken, maar door een compleet gezelschap. Een viermanschap, dat zich de Roovers noemt. Echt een lijn of een thema voor hun versie van het festival hadden ze naar eigen zeggen niet. Ze zouden zelf veel spelen, grote locatievoorstellingen vooral, en werk tonen van verwante artiesten die ze langsheen hun parcours zijn tegengekomen. De openingsvoorstelling van de Roovers, een miniversie van hun groot verhalenproject *Omvoltooid Verleden Tijd*, zette nochtans mooi de toon voor ‘toch iets van een thema’. Wat zeg ik? Een joekel van een thema, dat ik sindsdien overal zie opduiken: de kracht van een goed verhaal.

In *Ballast* vertelt Ann Saelens er zo een onder de vlag van Dirk Pauwels’ pas opgerichte eenmansonderneming De 3^e Colonne. Theater voor huiskamers wil hij maken en *Ballast* is daar een eerste uitdraai van. De uitbaters van de huiskamer in kwestie zorgen voor een persoonlijke ontvangst. Geen kaartjes hier, geen badges, geen ingewikkelde reservatielijsten, geen drankbonnetjes ook. Alleen een reusachtige sok waarin je een kleine bijdrage kwijt kan. Een aanpak – eenvoudig, doorzichtig, kleinschalig - die qua ‘sign of the times’ best kan tellen. En al helemaal wanneer er zich even later in die huiskamer een even eenvoudige en complexloze voorstelling ontvouwt, waarin een actrice met behulp van welgeteld drie attributen haar verhaal doet. Letterlijk: haar verhaal. Meer moet dat soms niet zijn.

Minder complexloos, eerder uitpuilend van complexen en complexiteiten, klinkt het verhaal dat de zusjes Louise en Ans Van den Eede van het Hof Van Eede afsteken in *Dorstig*. Een saga waarin vier vrienden zich eerst afvragen of het hoegenaamd mogelijk is om het over ‘jong zijn’ te hebben als je het zelf nog bent. Waarna ze het vervolgens een goed uur over ‘jong zijn’ hebben. En dit in een spelstijl die gerust ‘fris van de lever’ genoemd mag worden. Het leverde Hof Van Eede-actrice Suzanne Grotenhuis De Drie Dikke Kussen van Chris Lomme op, naast De Grote Wisseltrofee Gène Bervoets nog steeds de enige trofee die naam waardig, die individueel acteertalent bekroont in ons kleine kikkerlandje. De Drie Dikke Kussen werden uitgereikt nabij de bar van een zonovergoten ‘Cour Central’ in het Leopoldpark met ondergetekende als voornaamste getuige. Proficiat Suus! En doe zo voort!

Het verhaal zelf als verhaallijn van een festival. Daan Mol van de Nederlandse band Contra Contra, de zoveelste ontdekking van curator Jong Muziek Pieterjan Vervondel, kan er over meespreken. Naar zijn zeggen regent het verhalen in Oostende. En dan vooral uit de bruine balken van Café De Crayon, de eerste van vier locaties op de wereldtournee van Contra Contra doorheen de Koningin der Badsteden: “Je hoeft je blad papier maar voor je uit te houden om ze op te vangen. Ze schrijven zichzelf,” dixit Daan Mol.

Op de openingsavond waren ik en driehonderd anderen in de duinen nabij Fort Napoleon getuige van wat misschien wel de échte aftrap van TAZ 2013 was: *Blue Remembered Hills* van de Roovers. Allicht de gedroomde openingsvoorstelling voor zowat elk theaterfestival ter wereld, maar ze kan onmogelijk mooier staan als in Oostende, bij ondergaande zon.

Als tiener kwam ik al zappend uit bij de gelijknamige televisiefilm uit 1979 (integraal te zien via YouTube!) waar de tekst van Dennis Potter origineel voor heeft gediend. Ik wist niet wat ik precies zag, maar ik ben blijven kijken. Gebiologeerd door het fenomeen ‘volwassenen die een bende zevenjarigen spelen’. Een mooi voorbeeld van een werkzaam kunstje uit de grote theatertrukendoos. Eentje dat precies doet waar theater zo goed in is. Je verbeelding openzetten. En je zo letterlijk deelgenoot maken van een goed verhaal. Goeie zet, Roovers!

Een kleine, praktische tip om mee af te sluiten. Ik heb vooraf voor geen enkele voorstelling gereserveerd en toch heb ik voorlopig alles gezien wat ik op mijn lijstje had. Zelfs *Bloedsomloopworst* van Bernard Van Eeghem, waar ik later wat over wil schrijven. Mijn columniststatuut had ik daar volstrekt niet bij nodig. Laat je dus niet afschrikken door bordjes met ‘uitverkocht’. Geef blijk van moed en doorzettingsvermogen. Meld je op tijd op de locatie van de voorstelling. Kruis je vingers. En zie wat er gebeurt. Het leven is te kort om al het moois te missen dat TAZ en de Roovers voor u hebben opgelijst.

MONONOMADEN DUBBELGESPREK ALS TERUGBLIK

Dansfans reppen zich best naar de Mononomaden: drie danssolo's in de Oostendse haven. De performances van P.A.R.T.S.-dansers Erik Eriksson en Taha Ghauri zijn kort en krachtig, terwijl *That's it* van Sabine Molenaar een volwaardige voorstelling is. Onze reporters Febe en Filip gingen de eerste dag kijken en wisselen hier hun meningen uit.

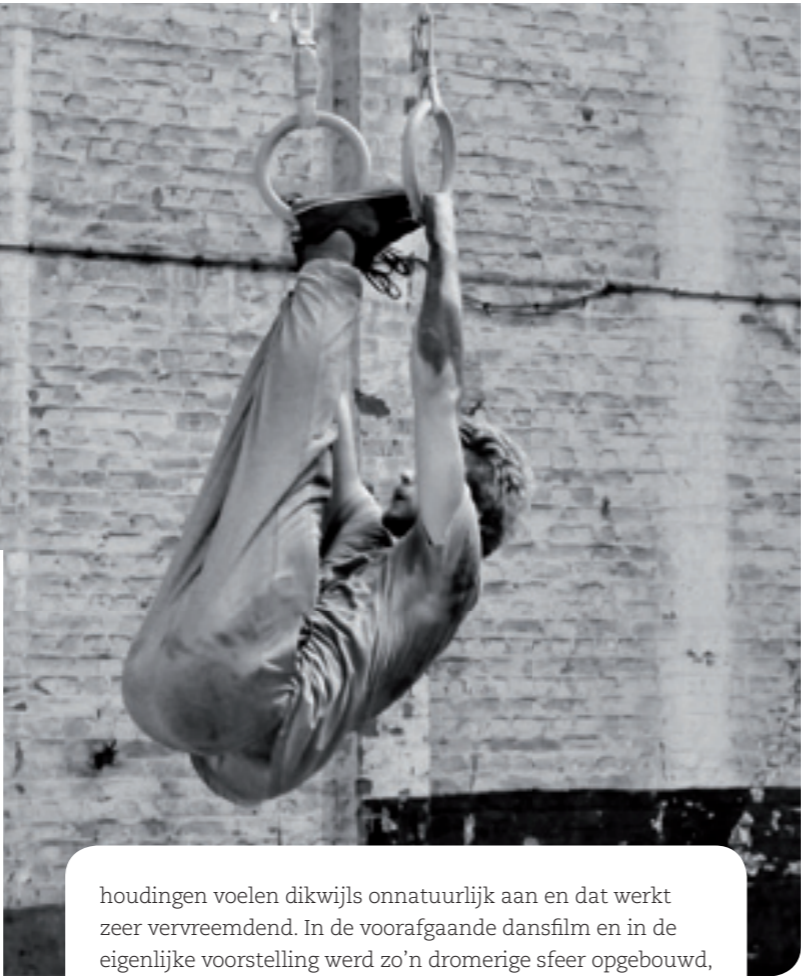
ERIK ERIKSSON - EASING INTO BEING AT EASE WITH THE UNEASY EASES OUT THE NOT SO EASY

Febe: "In deze performance smijt Erik Eriksson zich helemaal. Hij voert een choreografie van drie sportbewegingen uit, die hij telkens herhaalt. In het begin slaagt hij er nog in om de acht tellen van iedere beweging in één keer uit te voeren, maar door het hoge tempo moet hij later soms pauzeren om naar adem te happen. Tijdens zijn 'workout' verliest Eriksson liters zweet en zijn T-shirt wordt kletsnat. Het lijkt wel een veredelde versie van Insanity, de nieuwe fitnesshype waarbij de deelnemers tot op het bot gaan. Sommige mensen in het publiek hadden er moeite mee om iemand zo te zien lijden op een podium. De dame naast mij spoorde haar echtgenoot zelfs aan om de danser te verlossen en om hem iets te drinken te geven."

Filip: "Ik ben inderdaad ook blij voor Erik dat het nomadenparcours dit jaar geen tien dagen meer duurt en twee keer per dag te zien is (lacht). *Easing into being at ease...* is inderdaad een fysieke uitputtingsslag. Daarin doet deze performance me denken aan de producties van het Nederlandse mimecollectief Schwalbe, die eveneens tot het uiterste doorgaan. Ook in de voorstellingen van Schwalbe is er na verloop van tijd een kantelmoment; het blijft tenslotte theater en geen sport. Ik ben blij dat deze twist – we verklappen hem nog niet – bij Erik voor enige lichtheid en nuance zorgt. In zijn solo zie je ook de stijl van P.A.R.T.S. terug: uitgepuurd, spelen met herhaling en een groot belang voor het gesproken en gezongen woord."

SABINE MOLENAAR - SANDMAN – THAT'S IT

Febe: "*That's it* vind ik een intrigerende en fascinerende voorstelling. Sabine Molenaar kan ontzettend veel met haar lichaam vertellen: van een verleidelijke, sensuele (buik)dans switcht ze in enkele tellen naar een erg hoekig en kreupel lichaam dat zich bijna mechanisch voortbeweegt. Zo toont ze verschillende facetten uit het leven van een vrouw. Haar

houdingen voelen dikwijls onnatuurlijk aan en dat werkt zeer vervreemdend. In de voorafgaande dansfilm en in de eigenlijke voorstelling werd zo'n dromerige sfeer opgebouwd, dat ik eigenlijk in een soort 'trip' belandde. Het intuïtieve en associatieve maken *That's it* voor mij het hoogtepunt van het parcours, en aan de staande ovatie te zien was dat ook voor veel andere toeschouwers het geval."

Filip: "Persoonlijk had ik minder met deze danssolo. Ik heb me afgevraagd hoe dat zou komen. Was het omdat ik minder gefocust was bij deze voorstelling? Omdat ik het jammer vind dat de toon over de hele solo zo geladen is, waardoor het allemaal wat te dramatisch werd voor mij? Of omdat ik een man ben en minder connectie voel met deze toch wel erg vrouwelijke voorstelling? Vermoedelijk een combinatie van de drie. *That's it* speelde voor mij iets te veel op het gevoel, terwijl ik in de andere solo's meer uitgedaagd werd om zelf te denken."

TAHA GHAURI - THE DEVIL'S WORKSHOP

Febe: "Taha is naast een erg goede danser ook een uitstekende acteur. Hij brengt deze solo over religie – toch een zwaar onderwerp – op een erg geestige manier. Inhoudelijk speelt *The devil's workshop* met de verschillende benaderingen van religie en vooral de verboden ervan. Taha ontmaskert de hypocrisie van het geloof als instituut. Zolang je de schijn maar ophoudt, worden je zonden wel gedooft."

Filip: "De solo van Taha Ghauri vond ik erg spannend. Hij switchte voortdurend tussen verschillende stijlen: van bruusk en fysiek naar heel theateraal en absurd. The devil's workshop is een straffe performance waarin Taha toont welke registers hij allemaal aankan. Ik vraag me af of Taha in de toekomst meer keuzes moet maken in de combinatie van stijlen die hij wenst te hanteren, of dat dit net een unique selling point is waar hij vooral op moet doorgaan. Sowieso ben ik benieuwd of hij het energetische peil van deze korte performance ook in een langere voorstelling kan volhouden." (FT / FP)

UITGELEZEN AAN ZEE DE EERSTE DAG

Vanop het terras van de Panoramazaal, boven in de Grote Post, heb je een prachtig uitzicht op het kloppend hart van TAZ: het meetingpoint in het Leopoldpark. En op Oostende natuurlijk. Na een dag vol theater kun je hier – met de wind in je haren, een drankje in de hand – rustig nagenieten. Of nog een van de vele muziekoptredens meepikken die TAZ te bieden heeft. Zoals pianist Guy Van Nueten die gisteravond zijn nieuwe cd *Pacman* in avant-première voorstelde.

Diezelfde Guy Van Nueten trad eerder die dag ook op in de Panoramazaal, meer bepaald aan het eind van het succesvolle literaire praatprogramma van Vooruit en De Morgen: *Uitgelezen aan Zee*. Het vaste panel bestaat naar goede gewoonte uit journaliste Anna Luyten en minister van staat Jos Geysels, gastvrouw van dienst is Fien Sabbe. Elke avond wordt dit sterke panel aangevuld met enkele bekende koppen die hun literaire interesses delen met het publiek. Op de eerste dag van *Uitgelezen aan Zee* namen Dirk De Wachter en Pascale Platel op de zitbank plaats. Behoeven zij nog introductie? Psychiater, psychotherapeut en auteur Dirk De Wachter kwam - nu de storm rond zijn boek *Borderline times* in België is gaan liggen, in Nederland is de hype nog goed aan de gang – even uitblazen aan zee. Actrice en theatermaakster Pascale Platel kon maar even blijven – haar laatste trein terug naar Gent vertrok al iets na elf – maar ze was zoals altijd zeer enthousiast en heerlijk spontaan. Niet moeilijk dat de verwachtingen hoog lagen. Net als de temperatuur in de zaal trouwens, want de grote ramen bieden niet alleen een prachtig uitzicht, maar laten ook heel wat licht en zon door.

Na een woord van welkom door Fien Sabbe blikte TAZ-columnist Adriaan Van Aken terug op zijn TAZ-geschiedenis. Hij had het ook over de blikvangers op de eerste dagen van deze editie. Die column, 'Het regent verhalen in Oostende', vindt u in deze TAZette en op de website van TAZ.

De panelleden, zoals dat bij alle *Uitgelezen aan Zee*-dagen zal gaan, kregen elk twee boeken voorgeschoteld. Het eerste boek, *Mr. Gwyn* van Alessandro Baricco, gaat over een gevierd auteur die op een dag beslist om te stoppen met schrijven.

Na lang zoeken wat hij met zijn verdere leven zal aanvangen, kiest hij ervoor kopiïst van mensenlevens te worden. Hij laat zijn modellen naakt voor hem poseren – ze geven zich dus letterlijk en figuurlijk bloot – en "schrijft hen dan over". De meningen over de roman waren verdeeld en zorgden voor een interessant gesprek. Volgens Dirk De Wachter was het een hypnotiserend en esthetisch boek, maar niet grensverleggend, zoals door verschillende media beweerd wordt. In tegenstelling tot Baricco's parabel *Zijde* miste De Wachter in deze roman ook ergens "de liefde". Hij had het over de "onmogelijkheid van de liefde", terwijl Anna Luyten de liefde net wel als onderwerp terugvond in het boek. Jos Geysels en Pascale Platel waren het erover eens dat het een traag boek is waarvan je, om het met Platels woorden te zeggen, "als een praline" moet van genieten.

Wij en ik van Saskia De Coster was het tweede boek voor het gelegenheidspanel. Volgens Jos Geysels betekent het boek een breuk met vorig werk van de schrijfster, dat veeleer postmodern aandeed. In *Wij en ik* koos De Coster voor het genre van de vrij klassieke familieroman waarin de labiele personages uit de disfunctionele middenstandsfamilie Vandersanden optreden. Dirk De Wachter vindt de personages te normaal, er is geen spreekwoordelijke "hoek af", maar volgens Anna Luyten ligt daarin net de kracht van de roman: het doorprijkt de normaliteit, komt los van conformisme en pleit voor een eerlijk leven. De onmogelijkheid om met elkaar te communiceren – zoals dat in de relatie tussen de moeder en de dochter in het verhaal pijnlijk duidelijk wordt – vond Pascale Platel een herkenbaar gegeven.

De vier panelleden mochten ook nog even hun literaire voorkeuren met het publiek delen. Anna Luyten koos voor *Suikertand* van Ian McEwan, een roman over een intelligente vrouw, de liefde en zwart-witdenken. Dirk De Wachters leven werd in zekere zin bepaald door de roman *Tegen de keer* van de 19e eeuwse vertegenwoordiger van het decadentisme: Joris-Karl Huysmans. *Superleuk, maar voortaan zonder mij* van David Foster Wallace, een ironisch essay dat de spot drijft met de overdreven luxueuze all-in cruises, was Pascale Platels keuze. Intertekstualiteit bij Jos Geysels: in *Mr. Gwyn* wordt verwezen naar *Driemaal bij dageraad*, van diezelfde Alessandro Barrico. In die roman komen dan weer zinnen uit Lies Van Gasses dichtbundel *Wenteling* voor. Hij introduceerde beide boeken en riep op om meer poëzie te consumeren.

Als afsluiter was er een tombola met als prijsinzet de twee besproken romans, gevolgd door het muzikale slotstuk van Van Nueten. Had u geen winnend lot, geen nood: u krijgt nog zes kansen. En anders zijn er nog altijd de boekhandels. (FP)

DAGKLAPPER ZONDAG 04/08

TICKETS THEATERAANZEE.BE OF UITLOKET IN CC DGP & TOERISME

DOORL.	DOORL.	IMAGINAIRE REIS NAAR ... Bienvenue - 'l'artiste de la poubelle' - werkt ter plaatse aan een installatie met objecten die hij vindt op straat	BIENVENUE NANGA	LEOPOLDPARK (KIOSK)	EXPO	GRATIS
DOORL.	DOORL.	RENCONTRES PICHA 2010 openlucht tentoonstelling met werk van 19 fotografen uit Afrika, Frankrijk, Spanje	PICHA	LEOPOLDPARK	EXPO	GRATIS
10U30	60'	HARDGEKOOKT DAG DRIE Carlos Alleene interviewt auteur, column B. Dewulf, pianist J. Vasterhaeghe, Jonge Held laat van zich horen	ANN DE CRAEMER	CC DGP (PANORAMAZAAL)	LITERATUUR	€8.00
11U-18U	DOORL.	MEETINGPOINT FAMILIEPARK	ALLES LOOPT OP ROLLETJES	LEOPOLDPARK (MEETINGPOINT)	FAMILIE	GRATIS
11-18U	DOORL.	DE SCHATTEN VAN Vlieg zoektocht voor kinderen en families in Leopoldpark	TAZ/CULTUURNET	FAMILIEPARK MEETINGPOINT	FAMILIEPARK	GRATIS
11U00	60'	DE 3E COLONNE beklijvende monoloog BALLAST van/door Ann Saelens in Oostendse huiskamers	ANN SAELENS/DIRK PAUWELS	HUISKAMERS IN DE STAD *	THEATER	>€ 5,00
11U00	310'	MANON & JEAN VAN FLORETTE het verhaal van Manon, Jean en Florette naar het werk van Marcel Pagnol, openluchtvoorstelling	COMP. MARIUS	M. HENDRIKAPARK	THEATER	€30.00
11U00	180'	MONONOMADEN wandeling langs bijzondere danssolo's	MONONOMADEN	VERTREK INFOSTAND CAFÉ KOER	THEATER	UV
11U00	120'	EINDELIJK! HAMLET een persoonlijke vertelling, gravend in herinneringen, en zingeving bevragend	WARRE BORGMANS	CC DGP (GROTE POST)	THEATER	UV
11U00	60'	TOM BIBO, L'AIRTIST magie met ballonnen - EXTRA AANBOD	TOM BIBO, L'AIRTIST	LEOPOLDPARK (TRIBUNE)	FAMILIEPARK	GRATIS
11U30-14U	DOORL.	MIDDAGLUNCH OP CAFÉ KOER	TAZ	LEOPOLDPARK (TENT)	VARIA	10 TAZ*
11U30	45'	BERLIN 1927 jong talent, live begeleiding van één van de eerste stille documentairefilms	WE STOOD LIKE KINGS	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5.00
12U00	20'	DOOD VAN EEN SCHADUW kortfilm, Nathan Rijckx, een gestorven soldaat, zit gevangen tussen leven en dood	TOM VAN AVERMAET	CC DGP (KLAS)	KORTFILM	GRATIS
13U00	30'	MUZAFFER & DALIDA in het dorpje Matahari, in de Sahara, bij een oase, leven Muzaffer en Dalida ... - EXTRA AANBOD	ALLES LOOPT OP ROLLETJES	MEETINGPOINT FAMILIEPARK	FAMILIEPARK	GRATIS
14-18U	DOORL.	ARCHIEF VAN TROOST installatie vol kastjes en laatjes vol veilig bewaarde troost	LAURA GROENEVELD	LEOPOLDPARK	INSTALLATIE	PWYW *
14-18U	DOORL.	DE HOOFDZAAK een 'winkel' die oplossingen biedt voor problemen in je hoofd	LISA VERBELEN/JUDITH DE JOODE	LEOPOLDPARK	INSTALLATIE	PWYW *
14-18U	DOORL.	WOESH (4+) circusworkshops voor klein en groot, inschrijven ter plaatse	WOESH	LEOPOLDPARK (MEETINGPOINT)	FAMILIEPARK	GRATIS
14U00	60'	NOMINATIES ENSORPRIJS FFO Het Filmfestival Oostende stelt de genomineerden 'de Ensors' voor	FFO	CC DGP (PANORAMAZAAL)	VARIA	GRATIS
14U00	60'	PUBLIEK GESPREK ontmoet Bibish, cultureel journaliste, theater- en romanauteur, BLOGSTER BATO CONGO	BIBISH MUMBU	BIBLIOTHEEK KRIS LAMBERT	RAND	GRATIS
14U30	15'	VOORLEESKWARTIERTJE	FEMKE HEIJENS ('NEST')	MEETINGPOINT FAMILIEPARK	RAND	GRATIS
15U00	60'	NOT SO BIGBAND de muziek van Charles Mingus gebracht door 22 jonge muzikanten - EXTRA AANBOD	NOT SO BIGBAND	LEOPOLDPARK (TRIBUNE)	FAMILIEPARK	GRATIS
15U00	45'	CONTRA CONTRA jong talent, een jazz-rock-americaanse muziektrack uit 'the school of Tool'	CONTRA CONTRA	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
15-1U	DOORL.	RADIO TAZ live radio, interviews, muziek, interventies ...	JAN DUCHEYNE & KEVIN BELLEMANS	LEOPOLDPARK (KIOSK)	RAND	GRATIS
15U00	90'	TO GET PROPERLY CONFUSED ... theatraal werk met een bijzondere beeldende en humoristische kracht	RENÉE GOETHIJN	MSO	THEATER	UV
15U30	15'	MUZIEKJE	BEATBOX DL	MEETINGPOINT FAMILIEPARK	RAND	GRATIS
15U30	40'	WONSAPONATIME (3+) kruip mee in de doos en ga op zoek naar de fantasie in jezelf	ASTRID MICHAELIS	CC DGP (STUDIO +1)	THEATER	UV
16U00	70'	DORSTIG krachtig manifest over de betovering van het jong zijn - laureaat TAZ-KBC Jongtheaterprijs 2012	HOF VAN EEDE	CC DGP (DACTYLO)	THEATER	UV
17U00	50'	SI J'APPRENDS À PÊCHER ... jong talent, grappig en ontroerend existentialisme, met een veeg slagroom en de geur van verse vis!	PAMINA DE COULON	MARIEN STATION OOSTENDE	THEATER	€7.00

17U00	75'	THE BROKEN CIRCLE BLUEGRASS BAND bluegrass, americana, countrymuziek	THE BROKEN CIRCLE BLUEGRASS BAND	CC DGP (GROTE POST)	MUZIEK	UV
17U00	45'	SPEAKERS' CORNER gast: Stijn Devillé (Braakland/ZheBuilding TAZ#2012), Tom Struyf (acteur, 'De Tatiana Aarons Exp. TAZ#2011)	SPEAKERS' CORNER	NABIJ DE KIOSK	RAND	GRATIS
17U00	90'	DE TWEEDE DAG gasten: Yves Desmet en Vic De Wachter; boeken: In tijden van afnemend licht (Eugen Ruge) en De Geruchten (Hugo Claus)	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP (PANORAMAZAAL)	LITERATUUR	€10.00
17U30	60'	TOM BIBO, L'AIRTIST magie met ballonnen	TOM BIBO, L'AIRTIST	LEOPOLDPARK (TRIBUNE)	FAMILIEPARK	GRATIS
17U30-21U	DOORL.	AVONDDINER OP CAFÉ KOER	TAZ	LEOPOLDPARK (TENT)	VARIA	10 TAZ *
17U30	20'	DOOD VAN EEN SCHADUW kortfilm, Nathan Rijckx, een gestorven soldaat, zit gevangen tussen leven en dood	TOM VAN AVERMAET	CC DGP (KLAS)	KORTFILM	GRATIS
18U00	60'	DE 3E COLONNE beklijvende monoloog BALLAST van/door Ann Saelens in Oostendse huiskamers	ANN SAELENS/DIRK PAUWELS	HUISKAMERS IN DE STAD *	THEATER	UV
18U30	120'	BLOEDSPOOR/O FALSO PROFETO/IRIS jong talent, op de grens van realiteit en fictie, misdaad om de hoek	MICHAEL BIJNENS	SINT-JOZEFSKLINIEK	THEATER	€7.00
18U30	70'	NEST jong talent, straffe tekst over vooruitgaan en achterom kijken, over liefde, over keuzes	VALÉRIE SCHIEMSKY	HANGAAR 1	THEATER	€7.00
19U00	35'	BLOEDSOMLOOPWORST theatermaker, beeldend kunstenaar, schrijver vertelt over zijn jeugd in Brugge	BERNARD VAN EEGHEM	ATHENEUM	THEATER	UV
19U30	70'	DORSTIG krachtig manifest over de betovering van het jong zijn - laureaat TAZ-KBC Jongtheaterprijs 2012	HOF VAN EEDE	CC DGP (DACTYLO)	THEATER	UV
20U00	70'	LEE jong talent, in een trilogie over opoffering, onstuimig en precies	CORPUS CA.	HANGAAR 1	THEATER	€7.00
20U30	100'	DIT IS ALLES (14+) over dromen, filosofie, verliefdheid, seks en dood, selectie Theaterfestival 2012	HETPALEIS	CC DGP (KLEINE POST)	FAMILIEPARK	UV
21U00	75'	BOG LISA VERBELEN/ JUDITH DE JOODE/BENJAMIN MOEN/SANNE VANDERBRUGGEN	LISA VERBELEN/ JUDITH DE JOODE/BENJAMIN MOEN/SANNE VANDERBRUGGEN	KAZ	THEATER	€7.00
21U00	DOORL.	BBQ OP CAFÉ KOER	TAZ	LEOPOLDPARK (TENT)	VARIA	5 TAZ*
21U30	75'	BLUE REMEMBERED HILLS (12+) beklijvend, grappig, verpletterend, naar de tekst van Dennis Potter	DE ROOVERS	HALVE MAAN	THEATER	UV
22U00	75'	THE BROKEN CIRCLE BLUEGRASS BAND bluegrass, americana, countrymuziek	THE BROKEN CIRCLE BLUEGRASS BAND	CC DGP (GROTE POST)	MUZIEK	UV
22U00	50'	AAI ME jong talent, een openhartige monoloog over pijn, schuld, begrip en vrolijk zijn	WOUTER VANHOUTTE	CAFÉ DE VOLKSBOND	THEATER	UV
22U30	70'	IDEALE PLAATS jong talent, piepjonge compagnie, ruig, beeldend en energiek theater	COMPAGNIE DESNOR	SLO PAX	THEATER	€7.00
22U30	60'	JOHN CROMBEZ & SERGE FEYS Crombez' keuze, The Pixies, Sophia, Gomez, Bauhaus, Beck ... EXTRA AANBOD	JOHN CROMBEZ & SERGE FEYS	CAFÉ KOER	MUZIEK	GRATIS
22U30	45'	SAMOWAR jong talent, sfeervolle elektronische composities	SAMOWAR	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€5.00
23U00	60'	HELEN WHITE deze Britse in Gent wonende dame brengt een performance waarin woord, beeld en klank elkaar raken	HELDEN AAN ZEE	KC VRIJSTAAT O.	LITERATUUR	GRATIS

*Legende: 10 TAZ = 11 euro / 5 TAZ = 5,50 euro / PWYW = pay what you want / UV = uitverkocht, wachtlijst aan de deur.